বাশা ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଖୈରୁନ୍ନେସା ବିବି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଅଗଷ୍ଟ 17,1994

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଏସ୍. ସି. ଅଗ୍ରୱାଲ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ମହମ୍ମଦାନ ଆଇନ- ପୈତୃକ ସମ୍ପତ୍ତି-ବିଭାଜନ-କିଛି ସମ୍ପତ୍ତିର ମୌଖିକ ଉପହାର-ବାଦୀ ବିଭାଜନ ଦଲିଲ ଅନୁଯାୟୀ ମାଲିକ ଭାବରେ ନିଜ ଅଧିକାର ଦୃଢୋକ୍ତିରେ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଦଖଲ ଏବଂ ଉପଭୋଗ କରିବା-1952 ମସିହାରୁ ମକଦ୍ଦମା ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ଦଖଲ ଅଧିକାର ଅଛି-1968 ମସିହାରେ ଦାୟର ହୋଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱ ଘୋଷଣା ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା- ଜାନୁଆରୀ, 1968ରେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ-ବିରୁଦ୍ଧ ଦଖଲର ଯୁକ୍ତି ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି-ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିବା ବିଚାରାଦେଶ ଆଇନଗତ ଅଟେ-ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908 ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ବାଦୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଡିସେମ୍ବର 4, 1952ରେ ଏକ ବିଭାଜନ ଦଲିଲ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବିଭାଜନ କରିଥିଲେ । ସେବେଠାରୁ ସେମାନେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ଏବଂ ଉପଭୋଗ କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ଦ୍ୱିତୀୟ ବାଦୀ ମୌଖିକ ଉପହାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମ ବାଦୀଙ୍କୁ କିଛି ସମ୍ପତ୍ତି ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ-ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଜାନୁଆରୀ 6, 1968ରେ ଜମିରେ ଅନୁପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ବାଦୀମାନେ ଜୁଲାଇ 4, 1968 ରେ ସତ୍ତ୍ୱ ଘୋଷଣା ଏବଂ ଦଖଲ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଆବେଦନ ଉପରେ, ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ବିଚାରାଦେଶ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାରାଦେଶକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ଏହି ଆବେଦନ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ସମ୍ପତ୍ତିଟି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କର ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିର ସତ୍ତ୍ୱ ଏବଂ ଦଖଲର ଘୋଷଣା ବେଆଇନ ଥିଲା ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ : 1.1.ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ବିଭାଜନ ଦଲିଲରେ, ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଏକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି ଯାହା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଏ ଯେ ପୈତୃକ ସମ୍ପତ୍ତିର ଏକ ଅଂଶ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ପୃଥକ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପକ୍ଷଙ୍କ ଦଖଲରେ ଏବଂ ଉପଭୋଗରେ ରହିଲା । ଏହି ମକଦ୍ଦମା 4 ଜୁଲାଇ 1968ରେ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁ ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା 16ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ବିତିଗଲାଣି ଏବଂ ବାଦୀ ବିଭାଜନ ଦଲିଲ ଅନୁଯାୟୀ ମାଲିକ ଭାବରେ ନିଜ ଅଧିକାର ପାଇଁ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଦଖଲରେ ରହିଥିଲେ ଏବଂ ଉପଭୋଗ ହେଉଛି ନିଜ ଅଧିକାରର ଦୃଢୋକ୍ତି । ଏହା ଦ୍ୱାରା 1952ରୁ ମକଦ୍ଦମା ଆରମ୍ଭ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ଦଖଲ ଅଧିକାର ଥିଲା । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱ ଘୋଷଣା ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ଆଇନଗତ ଅଟେ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଜାନୁଆରୀ 6, 1968ରେ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ।

ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଅଛି ବୋଲି ଦାବି ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି କାରଣ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଜାନୁଆରୀ 6, 1968ରେ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଜୁଲାଇ 4, 1968ରେ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିବା ବିଚାରାଦେଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇନଗତ ଅଟେ । [711- C- F]

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 397/1979 ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1640/1977ରେ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 9.8.78 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଜି. ବିଶ୍ୱନାଥ ଆୟାର, ଦିଲୀପ ଟଣ୍ଡନ ଏବଂ ପି. କେ. ପିଲ୍ଲାଇ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏ. ଟି. ଏମ୍. ସମ୍ପତ ଏବଂ ଏସ୍. ବାଲାଜୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରତିବାଦୀ । ଦ୍ୱିତୀୟ ବାଦୀ ଜଣେ ମୁର୍ତ୍ତୁଜା ହୁସେନ ସାହିବ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇ ନବାବ ବାଶା ଓରଫ୍ ସୟଦ ବଦ୍ରାଜଲାମି ହୁସେନ ସାହିବ ଡିସେମ୍ବର 4, 1952 ତାରିଖର ବିଭାଜନ ଦଲିଲ ଅନୁଯାୟୀ, Ex.A- 2 ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବିଭାଜନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପୈତୃକ ସମ୍ପତ୍ତିର ବିଷୟ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2 ସୟଦ ମୁର୍ତ୍ତୁଜା ହୁସେନ ସାହିବଙ୍କ ଅଂଶକୁ ଆସିଥିଲା । ବିଭାଜନ ଦଲିଲରେ ଏହିପରି ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି :

> "ସମ୍ପର୍କିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆବଣ୍ଟିତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଂଶ, ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ସହିତ ଏବଂ ଏହି ଦିନଠାରୁ ବଂଶାନୁକ୍ରମିକ ଭାବରେ ପୁଅଠାରୁ ନାତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ବିବାଦରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ସହିତ ଉପଭୋଗ କରିବେ ଏବଂ ଉପହାର ବିକ୍ରୟ ଏବଂ ହସ୍ତାନ୍ତରଣ କ୍ଷମତା ସହିତ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ରହିବ ନାହିଁ ।"

ସେବେଠାରୁ ସେମାନେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ଏବଂ ଉପଭୋଗ କରିଆସୁଛନ୍ତି । ଦ୍ୱିତୀୟ ବାଦୀ ଏକ ମୌଖିକ ଉପହାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମ ବାଦୀଙ୍କୁ ବିଷୟ ସଂଖ୍ୟା 1 ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଜାନୁଆରୀ 6, 1968ରେ ଜମିରେ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଜୁଲାଇ 4, 1968ରେ ସତ୍ତ୍ୱ ଘୋଷଣା ଏବଂ ଦଖଲ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଆବେଦନରେ, ମଦୁରାଇର ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି, 7 ଜୁଲାଇ 1977 ରେ ତାଙ୍କ ରାୟ ଏବଂ ବିଚାରାଦେଶ ଦ୍ୱାରା ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଏବଂ ବିଚାରାଦେଶକୁ ଓଲଟାଇ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାର ବିଚାରାଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ S.A. ସଂଖ୍ୟା 1640/77ରେ 9 ଅଗଷ୍ଟ 1978 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ବିଚାରାଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଜି. ବିଶ୍ୱନାଥ ଆୟରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ସମ୍ପତ୍ତିଟି ବେଦ୍ରାଲମ୍ ସାହିବର ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ, 5ମ ପ୍ରତିବାଦୀ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 3 ଏବଂ 4 ହେଉଛନ୍ତି ସୟଦ ବଦ୍ରାଲମ୍ ସାହିବର ପୁଅ ବାବଜାନ ସାହିବର ଝିଅ । ପ୍ରତିବାଦୀ 1 ଏବଂ 2 ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରତିବାଦୀ 3 ଏବଂ 4ଙ୍କ ସ୍ୱାମୀମାନେ । ସମ୍ପତ୍ତିଟି ବାବଜାନ୍ ସାହିବର ଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ କୌଣସି ମାଲିକାନା ନାହିଁ ଯଦି ସେମାନେ ବାବଜାନ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଦଖଲ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ଯିଏକି ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ବୋଲି ଦାବି କରାଯାଇଛି । ସମ୍ପତ୍ତିର ସତ୍ତ୍ୱ ଏବଂ ଦଖଲର ଘୋଷଣା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବେଆଇନ ଅଟେ । ଆମେ ଯୁକ୍ତିରେ କୌଣସି ଶକ୍ତି ପାଉନାହୁଁ । ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ବିଭାଜନ ଦଲିଲ, Ex. A- 2 ରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ପାଠ ଅଛି ଯାହା ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ପୈତୃକ ସମ୍ପତ୍ତିର ଏକ ଅଂଶ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ପାଠ ଅଛି ଯେ ସେମାନେ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ପୃଥକ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପକ୍ଷଙ୍କ ଦଖଲ ଏବଂ ଉପଭୋଗରେ ରହିଥିଲା । ଏହାଦ୍ୱାରା ମୁର୍ତ୍ତଜା ହୁସେନ ସାହିବଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଭାଗ ପାଇଁ ସମ୍ପତ୍ତି ଆବଣ୍ଟିତ ଥିଲା । ତା'ପରେ ସେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା, ତାଙ୍କ ଝିଅ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିଜ ଦଖଲରେ ଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଜିନିଷକୁ ଉପହାର ଦେଇ ବିଷୟ 1 ର ଦଖଲ ସହିତ ଅଲଗା ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଖଲ ଏବଂ ଉପଭୋଗରେ ରହିଥିଲେ । ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ, ଏହି ମକଦ୍ଦମାଟି 4 ଜୁଲାଇ, 1968 ରେ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁ ତାରିଖରୁ 16 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ବିତିଗଲାଣି ଏବଂ ସେ ବିଭାଜନ ଦଲିଲ, Ex. A- 2 ଅନୁଯାୟୀ ମାଲିକ ଭାବରେ ନିଜର ଅଧିକାର ପାଇଁ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଦଖଲ ଏବଂ ଉପଭୋଗରେ ରହିଥିଲେ । ତେଣୁ 1952ରୁ ମକଦ୍ଦମା ଆରମ୍ଭ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ଦଖଲ ଅଧିକାର ଥିଲା । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱ ଘୋଷଣା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଆଇନଗତ । ଏହା ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ସେମାନେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଲିଜ୍ ଇତ୍ୟାଦି ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ଉପଭୋଗ କରୁଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଜାନୁଆରୀ 6, 1968 ରେ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିରୁଦ୍ଧ ଦଖଲର ଯୁକ୍ତିକୁ ନାକଚ କରାଯାଇଛି । ବିରୁଦ୍ଧ ଦଖଲ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଅଛି ବୋଲି ଦାବି ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି କାରଣ ବିଜ୍ଞ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଜାନୁଆରୀ 6, 1968 ରେ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ମକଦ୍ଦମା 4 ଜୁଲାଇ 1968 ରେ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ବିରୁଦ୍ଧ ଦଖଲର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିବା ବିଚାରାଦେଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇନଗତ ଅଟେ । ଏହା କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପର ଆବଶ୍ୟକ କରେ ନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଏ । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଏ.ଜି. ଆବେଦନ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।